

Staal, dat kan al lang niet meer. Aluminium mag nog net, maar eigenlijk moet alles wat de wielrenners vooruit helpt van supersterk carbon gemaakt zijn. Zo ook in het peloton van toertocht de Ronde van Noord-Holland, die zaterdag een recordaantal deelnemers op de weg bracht. Maar liefst 7.000 mensen stapten op. Foto Ronald Goedheer

MANNEN VAN STAAL, FIETSEN VAN CARBON

Dure 'karretjes'

TEKST: KEES VAN DALSEM

Nico Hartings met zijn Trek.

Trek van Lance rijdt fabuleus

Nico Hartings rijdt de Ronde van Noord-Holland in stijl. Hij heeft vorig jaar een Trek Madone 6.9 Pro gekocht, de fiets van Lance Armstrong toen hij nog voor Astana reed. De Gelderse renner (Nico is uit Leuvenheim naar Alkmaar gereden om met collega's de Ronde te rijden) werd ook nog een beetje gesponsord door zijn fietsmaker op de hoek: daarom rijdt hij helemaal in Astana-kleding. „Dit is mijn tweede fiets. Ik had eerst een Wilier gekocht, maar daar ging ik mee onderuit. Toen alles hersteld was, had ik inmiddels kennis gemaakt met de Trek. Mijn fietsmaker leende mij er eentje en ik was verkocht. Het rijdt fabuleus.” Nico moest wel diep in de buidel tasten. De fiets van Lance kostte 2700 euro. „Ik had ergens anders misschien wat meer korting kunnen krijgen. Maar ik vind de service van mijn fietsmaker in het dorp belangrijker.” Inmiddels heeft-ie wel een maar. „Misschien had ik niet deze kleur moeten kiezen. Dit jaar kan bij Trek ook je fiets helemaal laten spuiten volgens je eigen wensen.”

Henk van Zelm en Mary Prins en de tandem.

Verzamelaar van Cannondales

Het is een opvallende verschijning tussen alle racefietsen: de Cannondale tandem mountainbike van Henk van Zelm uit Maarssen en Mary Prins uit Bergen. Voor de Ronde van Noord-Holland wel omgebouwd tot hybride, want Henk heeft andere wielen met slicks onder de Amerikaanse aluminiumfiets gezet. Henk stuurt, terwijl Mary 'achterop' zit. De twee hebben ook allebei een Cannondale racefiets, maar omdat Mary nog niet goed genoeg getraind is om de 110 kilometer alleen te rijden werd de tandem uit de kast gehaald. Henk: „We rijden toch gemiddeld ongeveer dertig per uur met z'n tweeën. Maar als je hier twee wielrenners op zet, dan houdt niemand ze bij.” De tandem was wel duur, ongeveer 2000 euro. Henk: „Maar je koopt het voor de rest van je leven. Ik ben een verzamelaar van oude aluminium Cannondales. Ik heb er twintig. Allemaal Killer V-frames. Die koop ik op Marktplaats. Dan laat ik ze in de fabriek opnieuw spuiten en ik bouw ze weer helemaal op. Ik ben nu bezig met een wit met gouden.”

Reitze Bok en zijn Red Bull.

Reitze heeft alles van carbon

Reitze Bok uit Heerhugowaard heeft net een nieuwe Red Bull uit Duitsland. Carbon frame, Shimano Ultegra afmontage. „Deze fiets heeft verschillende tests gewonnen. De prijs kwaliteit verhouding is heel goed. Dit is de eerste keer dat ik er een toertocht op maak. Een carbon fiets stuurt veel directer dan een aluminiumfiets. Ik voel het echt in de bochten.” Hij heeft net de 160 kilometer gereden. Reitze reed met een groepje van wielclub Alcmara Victrix. „Het ging wel goed. Alleen op het einde gingen er een paar versnellen en toen had ik het wel een lastig.” De fiets van de Heerhugowaarder is niet het enige hightech carbon dat hij bezit. Reitze's linkeronderbeen is ook glanzend zwart en opvallend gestroomlijnd. „Ik heb een motorongeluk gehad. Het onderbeen is een project van mijn prothesebouwer Frank Jol uit Hoorn. Ik heb minder kracht in dat been, maar het fietst prima. Het valt wel op, ja. Tijdens het fietsen vragen mensen er wel eens naar. Hoe het komt en wat het is. Soms geef je daar antwoord op, soms niet.”

Arnold Terpstra en zijn Pinarello.

Racefiets hoort Italiaans te zijn

Arnold Terpstra uit Uitgeest had al een Pinarello toen hij in Italië op vakantie was en op slag verliefd werd. Op een andere Pinarello, toen hij bij toeval een fietswinkel binnenstapte. De FP3: roodzwart en helemaal van carbon. „Ik heb hem meteen gekocht na wat onderhandelingen. Ik wist eigenlijk helemaal niet wat ik in Nederland voor dezelfde fiets zou moeten betalen, maar ik bleek een hele goede deal gemaakt te hebben.” Een blik op de FP3 en het wordt duidelijk waarom Terpstra voor de Pinarello gevallen is. „Het design is prachtig. De voor- en achtervork vind ik heel mooi.” Voor een racefiets zijn de golvende delen bijna buitenaards. Het Italiaanse merk is de enige die dat toepast. „Ik vind dat een racefiets ook Italiaans hoort te zijn. Ik kon kiezen wat voor onderdelen ik erop wilde hebben. Ik heb natuurlijk gekozen voor Campagnolo. Dat is ook Italiaans. Dit is niet de eerste toertocht die ik met mijn nieuwe fiets gedaan heb. Vorige week heb ik ook de Amstel Gold Race gereden. Hij rijdt fantastisch.”